

de samlede udgifter, og det er ikke rimeligt. De af os, der er så privilegerede, at vi ejer et fritidshus, skal nok i disse situationer yde et større bidrag, men jeg er tryk ved, at det vil ske inden for nogle rimelig snævre rammer, som gør, at man ikke kan brandskatte folk, bare fordi de ikke har stemmeret i kommunen.

Jeg synes, det er rigtigt, at der er lagt nogle snævre rammer for det lokale demokrati, og det er jeg tilfreds med. Ingen vil blive urimeligt behandlet i denne sammenhæng, men vi yder en retfærdighedshandling over for dele af vort erhvervsliv, og det synes jeg er rimeligt nok. Så regeringen er glad for modtagelsen af forslaget her i dag.

Jeg er fuldstændig opmærksom på, at der er mange spørgsmål, jeg ikke har besvaret, og mange modeller, man ønsker nærmere belyst. Det vil jeg ikke sige noget om nu, men jeg vil gerne arbejde videre med det under udvalgsarbejdet, og jeg håber altså, at resultatet vil blive, at vi i det store og hele kan fastholde en bred enighed på området om nogle snævre rammer for lokale beslutninger, der gør, at man kan lave en mere retfærdig byrdefordeling.

Må jeg til sidst sige et enkelt ord om det forslag, der giver større mulighed for i fremtiden at bruge regnvand til eksempelvis toiletskyl:

Det er naturligvis ikke noget uproblematisk forslag. En af de helt store gevinster ved 100 års miljø- og hygiejnepolitik i Danmark har været, at vi har sikret en vandforsyning, som mindsker smitterisikoen og mindsker en række andre sundhedsrisici. Vi har siden de store epidemier i forrige århundrede haft et vandvæsen, som har været en fantastisk gevinst, og det er klart, at det er et eksperiment at begynde at bruge regnvand til disse formål. Imidlertid har vi undersøgt sagen kolossalt grundigt, og vi mener, at sundhedsrisikoen er meget begrænset. Jeg tror også, det tiltaler den sunde miljømæssige fornuft, hvis det kan lade sig gøre uden sundhedsmæssige risici, og derfor laver vi altså denne åbning i lovforslaget uden at kaste vrage på 100 års solid dansk vandpolitik.

Jeg tror også, denne åbning vil blive værdsat af de mange pionerer – jeg havde nær sagt foregangsfolk – vi har i vort land, og som gerne vil anviser nye veje og inspirere til nye måder at gøre tingene på. En række af vore byøkologiske initiativer osv. tror jeg vil få større gennemslagskraft, hvis man kan demonstrere, at tingene kan gøres på en anden måde. Men ingen skal være i tvivl om, hvor min sympati ligger: Hvis

der er den mindste hygiejniske eller sundhedsmæssige risiko, vil det være udslaggivende for regeringen. Men det mener vi altså ikke der er, og derfor er vi indstillede på at åbne op på området.

Så er der problemet angående målerdata. Regeringens forslag er her i fuldstændig overensstemmelse med indstillingen, og jeg tror egentlig, det er en meget fornuftig ordning, vi lægger op til. Hvis man ikke selv vil udlevere målerdata, kommer der yderligere en inspektør rendende og aflæser målerne, men jeg synes altså, der skal et virkelig stort personligt engagement, et meget lille univers og en meget stor selvfølelse til at gøre det til et grundlovsmæssigt problem, at der skal komme to måleraflæsere. Derimod skal der ikke meget fantasi til at forestille sig, at det kan være ret irriterende at have dem rendende.

Vi vil meget gerne diskutere spørgsmålene. Der er ingen prestige investeret i sagen, og vi vil meget gerne diskutere, hvordan systemet kan blive germsidigt og velfungerende. Men regeringen har altså valgt at følge de sagkyndiges indstilling fra udvalget.

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for indlæggene og samtidig berolige hr. Kolstrup, for det glemte jeg før. Hr. Kolstrup er en mand, som jeg altid fantastisk gerne vil berolige og sige til, at der ikke er tale om faneflugt. Vi fastholder en aktiv miljøpolitik, vi fastholder vandbesparelser osv., men selve det at gøre noget kostægte er jo egentlig et meget godt miljøpolitisk princip. Vi har jo altid talt om, at vi, som det hedder på nudansk, skal internalisere omkostningerne, så tingene bliver kostægte, og forslaget er i hvert fald en tilnærmelse til det synspunkt. Men samtidig med, at jeg er glad for at berolige hr. Kolstrup, har jeg altid lyttet til hans argumenter, og det er jeg selvfølgelig også parat til at gøre i fortsættelsen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Undertiden er det altså interessant at høre ministres svartaler, og jeg synes, at svartalen her var meget interessant.

Ministeren har de beroligende piller med og fortæller, at man vil det miljøoptimale, og lover, at det skal vi drøfte nærmere i udvalget, og så siger jeg, høflig som jeg jo er: Jamen jeg ser da frem til dette grundige arbejde i udvalget.

På den anden side kan jeg forstå, at man skal fastholde det kostægte, og jeg kan blot sige, at